İDİL

AHMET GÜNEŞTEKİN'İN SANATINDA SEMBOLİK BİR ÇÖZÜMLEME: KAPI KONULU RESİMLERİ

Selda ALP
Dr. Öğr. Üyesi, Anadolu Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölümü, Türkiye, salp@anadolu.edu.tr, ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6959-145X

Alp, Selda. "Ahmet Güneştekin'in Sanatında Sembolik Bir Çözümleme: Kapı Konulu Resimleri". idil, 123 (2026/2): s. 264–275. https://doi.org/10.7816/idil-15-123-03

ÖZ

Bu çalışmada, Ahmet Güneştekin'in Kapılar temalı resim serisinden seçilen eserler incelenmiş; sanatçının konuya yaklaşımı, biçimsel tercihleri ve görsel anlatım özellikleri sanat tarihi ve görsel analiz bağlamında değerlendirilmiştir. Güneştekin'in kapı formunu kullanarak yaptığı eserlerinde insanlığın ortak belleğine, kimlik yapısına ve dinler arası geçiş alanlarına dair oluşturduğu çok katmanlı anlam düzenekleri gösterilmiştir. Anadolu'nun farklı coğrafyalarının renk beğenilerinin izlendiği eserlerinde sanatçının hayalini barındıran geleceğin ardındaki gizli sorgulamalar görülmektedir. Kültür, doğa ve insanın farkındalığına yönelen sanatçının eserlerinde ayrışmalar farklı dil, söylem, inanış ve öyküler çeşitliliği ile sorgulanmaktadır. Sanatçının Kapılar temalı çalışmalarında, Anadolu kültürünün tinsel anlam dünyasının görsel yansımalarını ortaya koyan pek çok iz takip edilebilmektedir. Güneştekin'in Kapılar serisinde kullandığı formlar, biçimsel düzlemde görsel derinlik ve ritmik tekrarlar aracılığıyla algısal bir etki yaratırken, kavramsal düzlemde geçiş, eşik ve bellek temalarını temsil etmektedir. Sanatçı, kapı formunu yalnızca mimari bir unsur olarak ele almakla yetinmeyip, onu kimlik, zaman ve bilgi kavramlarıyla ilişkilendirilen çok katmanlı bir sembol olarak kurgulamaktadır. Bu bağlamda kapı, bireysel ve kolektif belleğin kesiştiği bir eşik mekânı işlevi görürken, sanatçının kültürel kökleriyle kurduğu diyaloğun da görsel bir ifadesine dönüşmektedir. Güneştekin'in özgün estetik dili; geleneksel el sanatları, gravür estetiği ve optik illüzyon tekniklerini bir araya getirerek biçimsel zenginlik sağlarken, içerik açısından kimlik, kültürel süreklilik ve dönüşüm temalarına odaklanmaktadır. Böylece kapı motifi, sanatçının üretiminde birden fazla anlam düzlemi taşıyan, simgesel ve kavramsal açıdan merkezi bir öğe olarak öne çıkmaktadır. Ahmet Güneştekin, Yunan mitolojilerinden semavi dinlere, bireysel hafızadan toplumsal belleğe uzanan geniş bir referans çerçevesiyle çalışan çağdaş bir sanatçıdır. Bu çalışmada sanatçının kapılar ismini verdiği resimleri farklı dönemlerde yeniden ele alması, benzer ayrıntılara ve figürlere yer vermesi gibi etkenler makalenin çalışma konusunu oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ahmet Güneştekin, Resim, Kapılar, Kapı sembolizmi, Efsane ve Mitler, Anadolu hikayeleri

Makale Bilgisi: Araştırma Makalesi / Research Article
Geliş: 29 Aralık 2025 *Düzeltme: 1 Haziran 2026* *Kabul: 8 Haziran 2026*

© 2026 Selda Alp. Bu makale Creative Commons Atıf 4.0 Uluslararası (CC BY 4.0) lisansıyla yayımlanmaktadır.

Giriş

Çağdaş Türk resim sanatında mitolojik, kültürel ve tarihsel temaları güncel bir estetik anlayışla yorumlayan önemli isimlerden biri ressam ve heykeltıraş Ahmet Güneştekin'dir. Sanatçının üretim pratiğinde, dinler arası semboller, mitolojik ögeler ve kimlik temalarıyla yüklü bir anlatım hakimdir. Yaşamı boyunca peşine düştüğü mitolojik ve dinsel hikayelere konu olan kahramanları işlediği kapılar adlı çalışmalarında kendi hayal dünyasını görselleştirmiştir.

Anadolu'nun sözlü kültürü, efsaneleri ve mitlerinden beslenen sanatçının eserlerinde kapı bildiğimiz somut ve nesnel anlamda ele alınmamıştır. Mekânı bir öge olarak sınırlayan, koruyan ve gizleyen kapılar, sanatçının eserlerinde kültürel, tarihsel ve ruhsal bir geçit olarak işlenmiştir. Şaman geleneğinde, Alevi-Bektaşi kültüründe kutsallık atfedilen kapı ve eşik kavramları sanatçının eserlerinde biçimsel bir iz bulur (Boz, 2023). Resme eklenen kilit, zincir ve motiflerle sembolize edilen kapılar cenneti, cehennemi, yeraltı dünyasını, iyilik ve kötülüğü, şifayı, umudu, günahı, aşkı (Tanrı, Mevlâna v.d.) ve bilinmezliği anlatmaktadır.

Kapı biçimli resimlere odaklanmak, sembolik anlamları yanında sanatçının varoluşsal yolculuğunu da göstermektedir. Kapılara toplumsal ve politik olarak bakıldığında ise sınırı, ayrımcılığa maruz kalmayı, kimlik, aidiyet ve dışlanmayı da akla getirmektedir.

Kapı temalı resimlerinde farklı dinlere ait semboller ve belirli bir inanç sistemini temsil ederken, ele aldığı semboller bilinçli ya da bilinçdışı deneyimden, kültür ve insanlık tarihinin dünyayla arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktadır. Güneştekin'in özgün estetik dili, geleneksel el sanatları, gravür estetiği ve optik illüzyon tekniklerini bir araya getirirken, kapı sanatçının sıkça kullandığı ve birden fazla anlam düzlemini yüklediği bir imge olarak öne çıkmaktadır.

Makalede Erwin Panofsky'nin sanat eserini inceleme yönteminden yararlanılmıştır. Panofsky, sanat eserini incelerken başlıca üç unsur üzerine odaklanmıştır. Bu unsurlar doğal anlam, uzlaşımsal anlam ve içsel anlamdır (Panofsky, 2012). Bu anlamlar saf biçimler, motifler, imge, hikâye, alegori ve ikonografik anlam olarak açıklanabilir.

Erwin Panosfky, ikonografi çözümlemelerinin temel unsurlarını biçim, konu ve anlamı yöntemsel olarak incelemektedir. Bir eserin çözümlemesini yaparken biçim diline, sanatçının üslubuna, dönemin sosyo-kültürel yapısına dair derinlemesine bir araştırma yaparak ikonoloji yöntemini geliştirmiştir (Panofsky, 2012). Bir sanat eserinin renk programı, çizgiselliği ve gölgeselliği biçimsel analizin gerekli kıldığı unsurlardır. Konu ve anlam ise çok daha derinlemesine bir araştırma ve tarihsel bağlam gerektirmektedir. Böylece Panofsky; doğal anlam, uzlaşımsal anlam (ikonografik çözümleme), içsel anlam veya içerik (ikonografik yorumlama) olmak üzere resim okumalarında üç önemli aşamaya işaret etmektedir.

Doğal anlam, olgusal ve ifadesel olmak üzere iki alt aşamaya ayrılmaktadır. Olgusal anlam biçimlerin temsillerine ve temsillerin birbirleri ile kurduğu ilişkiye işaret etmektedir. Bu ilişkiden doğan ve aurasını açığa çıkartan duygular ise ifadesel anlamı oluşturmaktadır. Bu iki kategori doğal anlamın bütününü oluşturmaktadır (Cömert, 2006). Doğal anlamın saptanması ön-ikonografik çözümlemedir. İkincil anlam olan uzlaşımsal anlam ise ikonografik çözümleme aşamasıdır. Bu aşamada doğal anlamdan çıkan saptamalar gündelik pratiklerle açıklanamadığı için resimde yer alan figürlerin hareketlerinin ve konumlarının ne anlama geldiği neden bir arada yer aldıkları, sembollerin olgusal anlamları dışında neye işaret ettiği gibi soruları doğurmaktadır. Uzlaşımsal anlam ise bu sorulara cevap veren imgelerin, alegorilerin ve hikayelerin saptanmasıdır. Sanatsal motifler kavramlarla ve temalarla ilişki içerisindedir. Dolayısıyla bu imgelerin işaret ettiği ikincil anlamları ve bu anlamların oluşturduğu hikayeler ve alegoriler ikonografinin alanına girmektedir (Panofsky, 2012).

Bu makalede Ahmet Güneştekin'in kapılar adını verdiği çalışmaları biçimsel analiz, sembol incelemesi ve anlamsal yorumlama yöntemleriyle ele alınmış, sanat anlayışında kapı metaforunun merkezi rolüne odaklanılmıştır. Sanatçının farklı adlandırmalarda bulunduğu kapı konulu tuvallerinin benzer özellik taşıyanları sanatsal, anlamsal ve simgesel olarak değerlendirilmiştir.

Resim sanatında Orta çağ'dan beri renk güzelliğin kaynağı olarak görülmüş; güneş altına veya değerli mücevherlere, kırmızı renk aleve, beyaz renk masum zambaklara, mor renk çiçeklerle, yeşil renk ilkbaharla ilişkilendirilmiştir (Eco, 2006). Ressam Güneştekin'de eserlerinde Orta çağ'dan günümüze kullanılan bu renk sembolizminden de etkilenmiştir. Çarpıcı renk paleti daha çok Anadolu coğrafyasıyla ilişkilendirilse de sanatçının farklı kültürlerden etkilendiği gözlemlenmiştir.

Biçimsel, anlamsal ve sembolik çözümleme

Sanatçı kapı formunu çok boyutlu tuval olarak kullanır. Ahşap kapıyı meydana getiren parçalar

sanatçının eserlerinde yüzey olarak ele alınır. Sanatçının eserlerinde kapılar tekli, üçlü ve dörtlü kompozisyonlar biçimindedir. İzleyicinin bakışını kompozisyonun merkezine yönlendiren sanatçının dikey, kemerli ya da geometrik çerçeve düzenleriyle oluşturduğu formları, genellikle yoğun renk geçişleri ve parlak yüzeylerle desteklenir. Kapı formu, biçimsel olarak hem sınır hem de odak noktası işlevi taşırken; izleyiciyi bir eşikte tutarken içsel bir geçiş duygusu uyandırır.

Resimlerinde çizgi merkezli bakış ön planda olsa da ışığın yüzeyde kırılmasıyla derinlik hissi yaratır. Bu özellik, Güneştekin'in eserlerinde ışığın yalnızca görsel bir unsur değil, anlamı belirleyen temel bir dinamik olduğunu gösterir. Sanatçının ışıkla kurduğu ilişki biçimi hem ruhsal bir geçit hem de zamanın sembolik temsili olarak dönüştürür.

Sanatçının "kapı" konulu dizi resimlerinde dikkati çeken en önemli unsur, ilk başta form gibi görünse de gizem ve gelenek arasında kurduğu ilişkiler, gelenekten günceli yakalama çabasıdır. Sanatsal evreninde çok katmanlı bir sembol olan kapı formu, mitolojik anlatılarda bilgelik, bilgiye erişim ve yeniden doğuşun simgesi olarak karşımıza çıkmaktadır. Sanatçı, bu anlamları çağdaş bir dille yeniden kurarak, eserlerinde kapıyı bir hafıza ve kimlik metaforuna dönüştürür. "Bellek Odası" ve "Güneşin Kapıları" serilerinde kullandığı kapı biçimi ise geçmişle şimdi arasında bağlantı noktası olarak anlam kazanmaktadır.

Sanatçı 2010 yılında gerçekleştirilen Contemporary İstanbul Fuarı'na dinler temasıyla katılmış, etkinlikte "*Güneşe Açılan Kapılar*", "*Çağ Tufanı*", "*Ayasofya İkonları*", "*Adem'in Kaburgaları*" adlı eserlerini sergilemiştir (Sadak, 2010). *"Güneşe Açılan Kapılar"* adlı eseri üç metre uzunluğunda, on metre genişliğinde ve bir buçuk ton ağırlığındadır. Sergide ölçüleri ve ağırlığıyla dikkati çeken çalışmasının yanında kapılar serisinden *"Cennet Kapısı", "Troya'nın Çöküşü" ve "Ölümsüzlük Kapısı"* eserleri de yer almıştır (Ulusum, 2015).

Sanatçının eserlerine verdiği adlandırmalar incelendiğinde farklı kültür, inanç ve sembolizmin izleri görülmektedir. Kapılar; geçiş, başlangıç, son, sınır ve açılım noktasıdır. Sanat Tarihinde her dönemin farklı anlayışla ele alınan kapı sembolizminin en basit tanımlaması bir yerden başka bir yere geçişi temsil etmesidir. Bu temsil fiziksel olabileceği gibi ruhsal veya sembolik bir geçiş de olabilir. Rüyalar ve mitolojilerde kapıdan geçmek, bir bilinç düzeyinden diğerine geçişi temsil eder. Kapı aynı zamanda yaşam ile ölüm, kutsal ile profan arasında bir eşik oluşturur (İnal, 2007). Sanatçının kapalı kapılarında bir aralama bulunmadığı için kapı ardındaki mekanların hikayesi seyirciye bırakılmaktadır.

Güneştekin'in eserlerinde kullandığı "kapı" formu, sanatçının kültürel hafıza, kimlik ve inançlar arasındaki etkileşimi görselleştirme biçimlerinden biridir. Güneştekin'in 2010 tarihli "*Güneşe Açılan Kapılar*" çalışmasında kapı biçimli dört panel, yalnızca mimari bir formun temsilinden öte, farklı inanç sistemlerine açılan sembolik eşikler olarak kurgulanmıştır. Sanatçının eserinde kullandığı görsel dili, geleneksel el sanatlarına, mitolojik hikayelere ve dinî sembollere dayalı çok katmanlı bir anlatı sunmaktadır. Bu eser, form, renk, sembolizm ve yerleştirme bağlamında değerlendirildiğinde, yalnızca dinî bir çoğulluk çağrısı değil; aynı zamanda tarihsel belleğin, kültürel geçişlerin ve bireysel kimliğin sorgulandığı biçime dönüşmektedir (ARTtv, 2021).

Ahmet Güneştekin'in kapıları kültürel, sosyal, siyasal ve dinsel bir konumlanışı çağrıştırmaktadır. Yalçın Sadak, kapılar serisini "*bir ifşa ve irtibat eşiği*" olarak tanımlamaktadır (Sadak, 2010). Kapılar iç ve dışın yatay düzlemde birbiriyle etkileşimini sağlayan koşullu bir geçirimlilik sağlar. Bu geçirimlilik ifşa ile nitelik kazanmakla birlikte, sosyo-kültürel simgeselliklerle ikili bir anlamlandırma düzlemini de gözetir. Farkındalık ve bilinç arasındaki ayrımı niteleyen kapılar, izleyicinin dünyevi ve uhrevi ile olan ilişkisini soyutlayarak, sorgulayarak, renk ve sembollerle bir tür türdeşlik kurmuştur. Mezopotamya ve Anadolu'nun kültürel coğrafyasında derlenen eski hikayelerle hayat bulan kapılar, varoluşun mecazi potansiyelini ve çağrışımı gücünü, maneviyatı hissettirme ve anımsatma temsili daha çok içinde bulunduğu kültürün din ile şekillenişini anakronik bir bağlamda sunmaktadır (Sadak, 2010; İnal, 2007; Anonim, 2016).

Kapılar üzerinde soyutlamalar İslam Resim Sanatında olduğu gibi maneviyatı dışa vurmak üzerinde kurgulanmış bir yöntemin ürünüdür. Kapılar serisi dekorasyon olarak estetik değerini korumakla birlikte, ihtiva edilen biçim dili manevi bir kaygının ürünü olarak ortaya çıkmaktadır. *"Güneşe Açılan Kapılar"* serisinde Ahmet Güneştekin, Musevilik, Hristiyanlık ve İslam kültürüne özgü desenleri kapılar üzerinde işlemiştir (Görsel 1.). Bu eserde tek Tanrılı üç büyük dini, soldan sağa kronolojik bir biçimde ele alan sanatçının eserindeki kapalı kapı formu dışta olanın, içteki boşluğu duygu ve sezgi yoluyla yoksun bırakılarak dindarlık ve derinlik kavramları üzerine soyutlaştırmıştır. Bu soyutlama inancın toplumsal yaşam içerisindeki konumunu, bireyin bilinçsizlik ve bilinç durumunun aldatıcı ve görülebilen maddeselliğe karşı tarihsel arka

planla beraber rastlantısal olanı hikâye ederek tekrar işlenmiştir. Dizini sonlandıran eklenti ise başka bir simgeselliği barındırırken, güneş ve melek-i tavus imgeleriyle mitsel bir yolculuğa uzanmıştır. Bu kesişme ve başkalaşım derin bir analizi de beraberinde getirmektedir. Tek tanrılı dinlerin içerisine yerleştirilen, çok tanrılı inanç unsurları geçmişe dönük sorgulayıcı bir bakış açısı sunmaktadır. Güneştekin'in kurduğu dil basit bir şekilde ölü biçimleri, tükenmiş sembolleri ve yaşamını yitirmiş mitlere tekrar hayat vermesi açısından kışkırtıcıdır.

Sanatçının "*Güneşe Açılan Kapılar*" adlı eserinin ilk panelinde Davut Yıldızı, Menorah ve Hamsa gibi semboller Yahudi İkonografisi'nin temel öğelerini oluşturmaktadır. İkinci paneldeki haç motifi ve aziz figürleri Hristiyan ikonografisine gönderme yaparken, üçüncü paneldeki Arap harfleri, ay-yıldız ve geleneksel İslam sanatına özgü süslemeleri İslam kültür dairesini temsil eder. Bu simgeler sadece birer görsel gönderme olarak değil; aynı zamanda kültürel belleği taşıyan, tarihsel sürekliliğe işaret eden unsurlar olarak okunabilir. Her bir kapının üst kısmında yer alan küre biçimli ışıklar, Tanrı'nın nurunu, evrensel hakikati ve ilahi bilgeliği simgeler. Bu öğeler, her inanç sisteminde mevcut olan "hakikate açılan kapı" düşüncesini somutlaştırmıştır. Kapılar arasında yer alan çok renkli insan silüetleri, bireylerin sabit kimliklerden ziyade çoklu aidiyetlere sahip olabileceğini gösterirken, kimliğin geçirgen ve dönüşen bir yapı olduğunu vurgulanır. Figürler aynı zamanda inançlar arası etkileşim ve ortak insanlık paydasına yapılan bir göndermeyi de temsil etmektedir. Eserin sağ ucunda yer alan mor ve siyah renklerle kurgulanan son bölüm, biçimsel olarak bir kapı değil, yukarı doğru uzanan spiral bir merdiven ve soyut bir kuş figürü ile temsil edilmiştir. Dünyevi olanın ötesine geçiş fikrini simgeleyen merdiven, geleneksel anlamda gökyüzüne ya da tanrısal bilgiye yükselme metaforunu akla getirirken, kuş figürü ruhun özgürleşmesini ve manevi yükselişini temsil etmektedir. Güneştekin'in kapı biçimli bu yerleştirmesi, yalnızca bir dinler mozaiği sunmakla kalmaz; aynı zamanda bireysel ve toplumsal hafızanın yeniden inşasında sanatın rolüne de dikkat çeker. Kapılar, burada sadece ayrım çizgileri değil, aynı zamanda buluşma, etkileşim ve dönüşüm alanları olarak konumlandırılmıştır. Sanatçının biçimsel estetiği ile içeriksel derinliği birleştirdiği bu eseri, çağdaş sanat üretiminde kimlik, bellek ve inanç gibi temaların görsel yorumuna katkıda bulunan özgün örnektir.

Görsel 1. Ahmet Güneştekin, *Güneşe Açılan Kapılar*, 2010, Karışık Teknik, 270 x 1000 x 20 cm.

Sanatçının Kapılar serilerinde eserlerine verdiği isimlendirmeler: "*Troya'da Mahşer Günü*", *"Balıktan Doğan"*, *"309 Yıla Şahitlik"*, *"Efsaneler Atlası", "Mavi Gecenin Ardından", "Kapının Ardında Yaşam", "İkaros'un Geçemediği Kapı", "Zeus'un Kapısında Leda",* "*Lilithi Üzmeyecektiniz", "Lilith Gitti", "Lilith Hangi Kapıya Gitti", "Huzur Kapısı", "Mevlana'nın Şems İle Buluşması", "İki Çağın Dervişleri", "Şifa ve Umut Kapısı", "Sağlık, Sıhat Kapısı", "Aşkın Maskesi",* "Masumiyet kapısı", "Zinin kapısında"*, "Cennetin Kapısı", "Truva Kapısı", "Zümrüdü Anka'nın Kanadındaki Yediler", "Sara ve Amor", "Troyalı Helen'in Masumiyeti", "Ölümsüzlük Kapısı" ve "Tanrıların İhaneti" v.b. dir.* (Görsel 2.-10.).

Sanatçının çalışmalarına verdiği adlandırmalarda inanç ve mit konuları öne çıkmaktadır. Eserlerinde göç, kimlik, aidiyet ve dışlanma gibi temalarla ilişkilendirilebilecek metaforları düşündüğümüzde kapılar belki de ona kapanan veya açılan imkanları, çocukluğu, ailesini ve aidiyetini düşündürmektedir. Sanatçının kapılar serilerinde soldan sağa ilerleyen hikayeler arasında görülen renklendirilmiş insan silüetleri, dinler arası geçişler, etkileşim, karma kimlikleri, hakikat arayışları temsil eder. Eserlerin isimlerine göre eklediği semboller ay-yıldız, güneş, merdiven, Menorah, Davud yıldızı, yasak elma, yılan, cennet, tasavvufi motifler gibi görsel hatırlatmalara göndermeleridir. Tablo isimleri konunun anlaşılmasını kolaylaştırırken, konudan habersiz olanlar için de bir bilinmezlik ve merak hissi uyandırmaktadır. Parlak renkler arasında dolaşan gözler ise ortak insanlık paydasına yapılan bir göndermeyi temsil eder.

Görsel 2. Ahmet Güneştekin, *Troya'da Mahşer Günü*, 2023, Karışık Teknik, 240 x 555 x 30 cm.

Görsel 3. Ahmet Güneştekin, *Sağlık Sıhhat Kapısı*, 2024, Karışık Teknik, 265 x 485 x 30 cm.

Görsel 4. Ahmet Güneştekin, *Şifa ve Umut Kapısı*, 2024, Karışık Teknik, 225 x 485 x 30 cm.

Ahmet Güneştekin'in eserleri Anadolu mitolojilerinden semavi dinlere, bireysel hafızadan toplumsal belleğe uzanan geniş bir referans çerçevesini yansıtır. Sanatçının özgün estetik dili, geleneksel el sanatları, gravür estetiği ve optik illüzyon tekniklerini bir araya getirirken, içeriksel olarak kimlik, kültürel geçiş ve bellek gibi temalara odaklanmıştır. Bu bağlamda kapı formu, sanatçının sıkça kullandığı ve birden fazla anlam düzlemiyle yüklediği bir motif olarak öne çıkmaktadır.

Güneştekin'in *"Lilithi Üzmeyecektiniz",* 2023*; "Lilith Gitti",* 2024; *"Lilith Hangi Kapıya Gitti",* 2024 eserlerinde ana figür olarak Lilith'i seçmiş olması tesadüf değildir (Görsel 5.-6.-7.). Lilith farklı kültürlerde birbirinden farklı sembolizm içinde yer alsa da genelde dişil gücü, başkaldırıyı ve gizemi simgeleyen bir kişi olarak bilinmektedir (Yeter ve Özcan, 2022). Eski bir Yahudi inancında Lilith figürü Adem'in ilk eşi olarak bilinmektedir. Aynı zamanda Adem'le Havva'nın cennetten kovulmasına neden olan şeytandır. Sanat

Tarihinde Cennetten Kovulma ve İlk Günah resimlerinde şeytan ya da kadın figürü olarak betimlenen Lilith, eril düzene başkaldırıyı simgeleyen, iyinin ve kötünün arasında kalan dişil gücün sembolü olarak görülür (Altın Akkaya, 2022).

Bu serinin ilk örneği olan "*Lilith'i Üzmeyecektiniz*" çalışmasında mitolojik ve kültürel kodları birleştirdiği eseridir (Görsel 5.). Bu özgün çalışma üç parçalı tuvalden meydana gelen triptik biçimindedir. Üç parçalı tuvallerine örnek olan bu çalışma mitolojik ve kişisel bir anlatı sunmaktadır. Eser mavi ve tonları ile kurgulanmış olması melankoli, sakinlik ve soğukluğu temsil etmektedir. Resmin içindeki mor ve pembe detaylar ise bastırılmış arzulara gönderme yapmaktadır. Orta panelde yer alan kapı üzerindeki kilit ve çiviler Lilith'in bastırılmış, gizlenmiş ve bilinmez yönünü düşündürmektedir. Sol panelde yer alan kırmızı elma bizi alıştığımız ikonografide Adem ve Havva'nın yaşadığı cenneti, aynı zamanda da Adem'in yasak meyveyi yediği hikayeye gönderme yapmaktadır. *"Lilith Gitti"* ve *"Lilith Hangi Kapıya Gitti"* üçlü tuval formundaki eserleri de *"Lilithi Üzmeyecektiniz"* ile benzer biçimdedir. Renkleriyle birbirlerinden ayrılan eserlerin tümünde ortada yer alan kapılar, kadın ve erkek figürleri, elma ve cennet imgesi benzer biçimdedir. "*Lilith Gitti"* ve *"Lilith Hangi Kapıya Gitti"* eserlerinde yılanlar, çift başlı yılanlar, tavus kuşu, elma, buğday başakları ortaktır. Tabloların tümü farklı renklerdedir. Mavi, yeşil ve turuncu renklerin kullanıldığı eserlerde figürlerin benzer izdüşümleri ve renkli bloklar arasına sıkıştırılmaları veya gizlenmeleri tavus kuşu ve yılanlar arasında kurgulanmaları bilinen cennet imgesinin görselleştirilmesini akla getirmektedir.

Görsel 5. Ahmet Güneştekin, *Lilith'i Üzmeyecektiniz*, 2023, Karışık Teknik, 210 x 620 x 35 cm.

Sanatçının eserlerine verdiği isimlerde "Lilith'in üzülmesi-hangi kapıya gitmesi" gibi cümleleri kullanması kendi kişisel anlatısı arasındaki özgürleşme, arzular ve kaybolmayı akla getirmektedir. Sanatçı, unutulmuş ya da bastırılmış olan bu mitolojik figür üzerinden bugünün meselelerini yeniden görünür kılmak istemiş olabilir. Ayrıca, eserin adında bir suçluluk duygusu ya da geç kalınmış bir pişmanlık hissedilmektedir. Bu ifade, geçmişte yapılan bir yanlışı, ihaneti ya da kaybı telafi edememenin hüznünü taşımaktadır. Belki de Güneştekin, Lilith'i bir birey değil, "ruh hâli" ya da "kayıp hakikat" gibi temsil etmeyi uygun bulmuştur. Sanatçı, içinde taşıdığı kayıp iradeyi, erkek egemen dünyaya sırtını dönen kadınları, zamanın içinde kayıp giden kadınları sahiplenmeyi, onları gizli kapılar ardına kendi hikayeleriyle saklamayı, kendi dünyalarında yaşayan erkek doğasına aykırı sanatçı duyarlılığıyla özetlemiştir. Sanatçı Lilith resimleri üzerine şunları söylemektedir:

"Lilith'in efsaneleşen anlatısı, eril egemenliğe ilk başkaldırı olarak bilinir. Pieta'da eril gücü temsil eden Milion Taşı'nı yeniden yorumladığım heykelin tam karşısına Lilith üzerine üretilen işleri yerleştirdim. Bu yerleştirmeyle egemen olan eril güce karşı koyuşumu anlatıyorum. Kadın ve erkek eşit ve aynı haklara sahip bir şekilde konumlanıyorlar. Optik kafes ve optik degrade yöntemleri kullanarak tuval üzerine yağlı boya çalıştığım Lilith'in Âdem ile Vedası, Lady Lilith ile Buluşma ve Lady Lilith'in cenneti eril egemenliğe baş kaldırıyı yorumlama biçimimi gösteriyor. Tarih boyunca bütün kültürlerde ve inançlarda hayatın her alanında erkek egemen olmuştur. Din adamlarının, peygamberlerin bile sadece erkek olması, hayatın her alanında eril gücün hâkimiyetini dayatması benim bu egemenliği sorgulamama neden oluyor. Bu yılki sergimin temasını da bu konuyu işleyerek oluşturdum" (Ulusum, 2015) diye ifade etmektedir.

Sanatçının "Lilith Gitti" başlığıyla tasarladığı sıcak turuncu-kırmızı paletle boyadığı kapılar çalışması seyircide birçok geçmişi akla getirmektedir. Kırmızı renk kadınla birleşince tutkulu enerjisiyle "gidiş" kavramı ve kalan o boşluk-özlem adeta bir alev gibi canlanmaktadır. Lilith'in ayrılışı, gidişi ve kaybolmasını ele aldığı çalışmalarında sanatçı basit bir yok oluşu değil, geride kalbin kıyılarında bıraktığı tutkulu izleri anlatmaya çalışmaktadır. Eskiyi yakıp yeniyi doğurmayı sembolize eden Lilith, gittiğinde geriye kalan bu

"kızıl doku", onun bıraktığı izlerle hem yarayı hem de yenilenme sürecini simgelenmiştir. Sanatçının tipik kilit-kafes formu ise "*Lilith Gitti", Lilith Hangi Kapıya Gitti" ve "Lilithi Üzmeyecektiniz"* eserlerinde orta bölümdedir. Sağ panelde yılan ve elma motifi, bilgi-yasak ilişkisini hatırlatırken, kırmızının içine gömüldüğünde eski bir efsanenin küllerinden yükselen yeni bir anlatıya işaret etmektedir. Genel olarak bu "kırmızı derinlik" Lilith'in ardında bıraktığı yangın, yas ve tutkunun bir arada yaşandığı çok katmanlı bir alanı düşündürmektedir.

Görsel 6. Ahmet Güneştekin, *Lilith Gitti*, 2024, Karışık Teknik, 210 x 420 x 40 cm.

Görsel 7. Ahmet Güneştekin, *Lilith Hangi Kapıya Gitti*, 2024, Karışık Teknik, 265 x 470 x 30 cm.

Görsel 8. Ahmet Güneştekin, *Mavi Gecenin Ardından*, 2023, Karışık Teknik, 200 x 480 x 40 cm.

Görsel 9. Ahmet Güneştekin, *Zeus'un Kapısında Leda*, 2024, Karışık Teknik, 225 x 370 x 50 cm.

Sanatçının 2024 yılında tamamladığı *Efsaneler Atlası*, çalışması, karışık tekniği ve 420 x 1600 x 30 cm. boyutlarıyla öne çıkmaktadır (Görsel 10.). Boyut olarak diğerlerinden daha büyük olarak tasarlanan tuvalde kapılar adını verdiği tüm eserlerine gönderme yapmaktadır. Bu eserdeki 28 kapı bir arada tasarlanırken, her kapıya geçiş geometrik düzenlemelerle birbirinden ayrılmıştır. "Efsaneler Atlası", sanatçının karakteristik üslubunu oluşturan parlak renk katmanları, yoğun yüzey dokusu ve dairesel formların hâkim olduğu bir kompozisyona sahiptir. Eserde mavi renk ön plandadır. Panellerin çoğu koyu ve açık mavi tonlarla boyanmış, üzerinde dalga, spiral, çizgisel ritimler, bitkisel ve soyut motifler kullanılmıştır. Güneştekin'in kullandığı sarı, kırmızı, mavi ve turuncu gibi yüksek doygunluklu renkler hem Anadolu'nun sıcak tonlarını hem de mitolojik anlatıların enerjik doğasını temsil etmektedir. Kompozisyonun merkezinde yer alan güneş benzeri formlar hem biçimsel bir odak hem de simgesel bir anlam taşır. Bazı panellerde çok renkli geometrik şekiller, dikey renk şeritleri, küçük kare dizileri ve kilim ve mozaik çağrışımlarını hatırlatmaktadır. Kapı biçimindeki panellerde oymalı detaylar, tokmak benzeri çıkıntılar ve Anadolu'nun geleneksel ahşap kapılarına benzer yüzeyler görülmektedir. Eserde kadın, erkek, melek, Zümrüdüanka kuşu, bulut, öte dünya, yeniden doğuş ve geometrik motifler çizgisel bir anlayışta soyut figüratif siluetlerle tamamlanmıştır. Sanatçının daha önceden yaptığı kapılarına benzer bir anlayışta öne çıkan canlı renkler sarı, mor, pembe, beyaz, yeşil gibi zıt renklerle bitirilmiştir. Renk ve biçim ilişkisinin uyumu soyut anlatı dillerinde sıkça karşımıza çıkan ritim ve içsel görsel senfoni duygusunu hissettirmektedir.

Görsel 10. Ahmet Güneştekin, *Efsaneler Atlası*, 2024, Karışık Teknik, 420 x 1600 x 30 cm.

Sanat eleştirmeni Kaya Özsezgin, Ahmet Güneştekin'in sanat üretimlerinde kullandığı biçim dilini ve yaklaşımı *"Otantik Arkaizm"* olarak tanımlamaktadır. Otantik Arkaizm kavramı, sanat, kültür, mimarlık ve edebiyat gibi disiplinlerde geçmişe ait arkaik biçimlerin, dillerin, sembollerin ve tekniklerin özgünlük ve gerçeklik vurgusuyla bilinçli biçimde yeniden kullanılması anlamına gelmektedir (Özsezgin, 2009). Geçmişe ait biçimsel ya da anlamsal öğelerin doğrudan taklit edilmesi ya da nostaljik bir eğilimle yeniden üretilmesinden ziyade, bu öğeleri kültürel özün, kimliğin ve aidiyet duygusunun güncel bir ifadesi olarak yeniden yorumlamayı amaçlayan Ahmet Güneştekin'in sanatsal yaklaşımı, bu bağlamda otantik arkaizm kavramıyla önemli ölçüde örtüşmektedir. Sanatçının, birbiriyle kavramsal ve biçimsel açıdan ilişkilendirilebilen çok sayıda çalışmasında, formlar ve semboller rastlantısal değil, bilinçli ve kurgusal bir bütünlük içerisinde bir araya getirilmektedir (İnal, 2007).

Sonuç

Rollo May, *Yaratma Cesareti* kitabında "*yaratıcılık, bilinci yoğunlaşmış sanatçının kendi dünyasıyla karşılaşmasıdır*" der (May, 2016). Bu cümleden hareketle Ahmet Güneştekin'in yapıtlarında karşılaştığımız "kültürel aidiyet bilinci" ressamın kendi dünyasındaki ayak izlerini yansıtmaktadır. Anadolu'nun zengin mitolojisinden ve sembolik evreninden beslenen sanatçının, geçmişin mirasını yeniden yorumlayarak modern bir kimlik inşasına dönüştürmesi, kendi dünyasında yarattığı "*otantik arkaizm*" eserlerinde hem estetik hem de düşünsel bir duruşun temsiline dönüşmektedir. Bu yönüyle Güneştekin'in sanatsal pratiği, arkaik olanı geçmişe ait sabit bir biçim repertuvarı olarak ele almak yerine, kolektif belleğin sürekliliği içinde yeniden işlevlendiren bir yaklaşım sunmaktadır. Otantik arkaizm kavramı çerçevesinde değerlendirildiğinde, sanatçının üretimi modern ya da postmodern bir nostaljiye yaslanmak yerine, kültürel mirası çağdaş bir bilinçle dönüştüren bir tutum sergilemektedir. Böylece geçmiş, güncel estetik ve düşünsel sorunlara yanıt üreten dinamik bir kaynak hâline gelmekte; arkaik semboller evrensel bir anlatı dili içerisinde yeniden anlam kazanmaktadır. Bu bağlamda Ahmet Güneştekin'in eserleri, yerel ile evrensel olanı, tarihsel bellek ile çağdaş sanat pratikleri arasında kurulan çok katmanlı bir ilişkiyi görünür kılmaktadır. Güneştekin'in kapılar serilerinde tercih ettiği formlar, biçimsel olarak görsel derinliği, kavramsal olarak geçiş ve bellek temalarını temsil etmektedir. Sanatçı, kapı formunu yalnızca bir mimari unsur olarak değil, aynı zamanda kimliğin, zamanın ve bilginin sembolü olarak kurgulamıştır. Bu biçim, sanatçının kültürel köklerle kurduğu diyalogun bir ürünü olarak, günümüz sanatında özgün sembolik bir dil yaratmıştır. Güneştekin'in üretimi, doğduğu coğrafyanın kültürel çeşitliliği ve mitolojik mirasıyla yakından ilişkilidir. Kapı biçimli formlar, sanatçının Anadolu'nun kadim inançları, Mezopotamya mitolojisi ve güneş kültleri üzerine geliştirdiği düşünsel birikimin görsel izdüşümüdür. Bu formlar, bireysel belleğin sınırlarından çıkıp kolektif hafızaya açılan kültürel geçitlerdir. Böylece Güneştekin, geçmişin simgesel formlarını çağdaş sanatın diline taşırken, izleyiciye hem görsel hem de düşünsel bir yolculuk alanı sunmaktadır. 2000 yılından itibaren eserlerini "Güneş" küresi biçiminde imzalayan sanatçının eserlerinde masal, menkıbe ve efsanelerden alınan motiflerle tuvali şekillenmeye başlamış, 2010 yılından itibaren konstrüksiyon, enstalasyon, video art gibi farklı boyutlarda ve farklı tekniklerde mimari espasla bütünleşen eserler üretmiştir. Burhan Doğançay ve Adnan Çoker'in Osmanlı geometrik mimarisine öykünen tarzına benzer biçim dili sunan sanatçının Anadolu insanının hayal gücüyle şekillenen bir öngörü sunmaktadır. Bilindik geometrik formaları oldukça yalın ve sadelikle ele alan sanatçının resimlerinde dikkati çeken ise yarattığı kurgulardır. Sonuç olarak, Ahmet Güneştekin'in sanatı, geçmiş ile bugün arasında kurulan dinamik bir diyalog niteliği taşımaktadır. Sanatçının arkaik biçimleri çağdaş anlatım olanaklarıyla birleştirmesi, Çağdaş Türk sanatında yerel kimlik arayışının özgün bir örneğini sunmaktadır. Bu durum, onun sanatını yalnızca görsel açıdan değil, kültürel bellek ve

kimlik inşası bağlamında anlamlı kılar. Sanatçının eserlerinde gözlemlenen biçimsel ve sembolik öğeler, yalnızca geçmişin görsel mirasını yeniden üretmekle kalmaz; aynı zamanda bu mirası günümüzün kültürel ve sanatsal dinamikleriyle buluşturarak, zamanlar, kültürler ve anlam katmanları arasında yeni bir bağlam oluşmasına olanak sağlar.

Beyanlar

Etik Kurul İzni: Bu çalışma insan katılımcılardan veya hayvanlardan veri toplamadığı için etik kurul izni gerektirmemektedir.
Araştırmacıların Katkı Oranı Beyanı: Makale tek yazarlıdır.
Destek ve Teşekkür Beyanı: Yazar, çalışma için destek bildirmemiştir.
Çatışma Beyanı: Yazar, çıkar çatışması bildirmemiştir.

Kaynakça

Anonim (2016, 4 Şubat) Özgün tarzyla sanat-cevrelerini şaşırtan Ahmet Güneştekin, *Alem*. https://www.alem.com.tr/sohbetler/ozgun-tarzyla-sanat-cevrelern-sasrtan-ahmet-gunestekn-657156 (Erişim tarihi: 16.12.2025).

Altın Akkaya, M. (2022). Sanatta Lilith miti. *Journal of Arts*, 5(1):35-52. https://doi.org/10.31566/arts.5.1.05.

ARTtv. (2021, 10 Mart). *Güneşe açılan kapılar / Ahmet Güneştekin*. https://www.arttv.com.tr/sergiler/diger/gunese-aclan-kaplar-ahmet-gunestekin (Erişim tarihi: 16.12.2025).

Boz, M. (2023). Türk Kültüründe ve Alevi-Bektaşi İnancında Kapı-Eşik Kavramı, *Edeb Erkan*, 3/157-171.

Cömert, B. (2006). *Mitoloji ve İkonografi*. İstanbul: Deki Yayınevi.

Eco, U. (2006). *Güzelliğin Tarihi*. (A. C. Akkoyunlu, Çev.). İstanbul: Doğan Kitap.

İnal, G. (2007). Ahmet Güneştekin: Antik Modern, (A. Okur, Çev.). Mart Matbaacılık.

Özsezgin, K. (2009). *Ahmet Güneştekin 2006- 2007-2008- 2009*. GSM Yayınları.

Güneştekin, A. (2014). *Marlborough* [Sergi kataloğu]. Marlborough Gallery.

Güneştekin, A. (2022). *Bellek kapıları*. Görsel Yayınlar.

Güneştekin, A. (2024). *Kapılar Bütün Seriler*, 2024, https://www.youtube.com/watch?v=yI_75tS6gBU (Erişim tarihi: 16.12.2025)

May, R. (2016). *Yaratma cesareti* (A. Oysal, Çev.). Metis Yayınları.

Panofsky, E. (2012). *İkonoloji Araştırmaları Rönesans Sanatında İnsancıl Temalar*. (O. Düz, Çev.). Pinhan Yayınları.

Sadak, Y. (2010). *Güneştekin' 2010 Güneşin izinde bir mit*. Güneştekin Sanat Merkezi.

Ulusum, E. (2015). Dünyanın Merkezi Venedik'te, *HT Pazar*, 2015. https://www.haberturk.com/yasam/haber/1067608-dunyanin-merkezi-venedikte (Erişim tarihi: 16.12.2025)

Özten, N. (Yay. Haz.) (2017). *Ahmet Güneştekin cenup güneşi*. (H. Balcı, Ed.), Doğan Kitap.

Yeter, S. C. ve Özcan, K. (2022). Lilith' figürü üzerinden mitoloji ve dinlerdeki kadın algısına feminist perspektiften bakış. *Rumelide Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (26), 506-525. https://doi.org/10.29000/rumelide.1073969.

Görsel Kaynaklar

Görsel 1–10. Ahmet Güneştekin, Kapılar serisi. https://ahmetgunestekin.com/dt_portfolios/kapilar/ (Erişim tarihi: 02.12.2025).

A SYMBOLIC ANALYSIS OF THE ART OF AHMET GÜNEŞTEKİN: HIS DOOR-THEMED PAINTINGS

Selda Alp

ABSTRACT

This study examines selected works from Ahmet Güneştekin's Doors series and evaluates the artist's approach to the subject, his formal preferences, and the characteristics of his visual narrative within the context of art history and visual analysis. In these pieces, Güneştekin uses the door form to construct multilayered systems of meaning that address humanity's collective memory, structures of identity, and the interconnections between religions. Reflecting the color sensibilities of various Anatolian regions, his works reveal hidden inquiries into the imagined future that resides within his artistic vision. Culture, nature, and human consciousness converge in these pieces as the artist explores

differences through diverse languages, discourses, beliefs, and narratives, and his door-themed works bear numerous traces of the spiritual significance of Anatolian culture. On a formal level, the forms in the Doors series create visual depth and perceptual effects through rhythmic repetition; conceptually, they represent transition, threshold, and memory. The artist constructs the door not merely as an architectural element but as a multilayered symbol associated with identity, time, and knowledge. The door thus functions as a threshold where individual and collective memory intersect and becomes a visual manifestation of the artist's dialogue with his cultural roots. Güneştekin's distinctive aesthetic language combines traditional handicrafts, engraving aesthetics, and optical illusion techniques to achieve formal richness, while thematically it focuses on identity, cultural continuity, and transformation. The door motif therefore emerges as a central element in the artist's practice, carrying multiple layers of meaning at both the symbolic and the conceptual level.

Ahmet Güneştekin is a contemporary artist who works within a broad frame of reference extending from Anatolian mythologies to the Abrahamic religions, and from individual memory to collective consciousness. The central subject of this article is the way in which the artist revisits and reinterprets his Doors paintings across different periods, returning to similar details and recurring figures.

Keywords: Ahmet Güneştekin, Painting, Doors, Door Symbolism, Legends and Myths, Anatolian Stories

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

This article evaluates selected paintings from Ahmet Güneştekin's *Doors* series that share a common thematic framework. Güneştekin, a prominent painter and sculptor in contemporary Turkish art, is known for interpreting mythological, cultural, and historical themes in a contemporary aesthetic language. His artistic practice is shaped largely by narratives imbued with interreligious symbols, mythological references, and questions of identity. In his works, Güneştekin gives visual form to the linguistic, cultural, and symbolic narratives of Anatolia, transforming them into multilayered visual structures.

The study shows the complex systems of meaning that Güneştekin constructs through the door form, addressing humanity's collective memory, the formation of identities, and interreligious transitional spaces. The artworks are analyzed through formal analysis, symbolic interpretation, and semantic reading, with particular emphasis on the central role of the door metaphor in the artist's conceptual framework. The research focuses on door-shaped canvases that the artist has produced under different titles but that share similar formal and conceptual characteristics. These works are examined primarily from artistic, symbolic, and semantic perspectives.

Purpose and Scope

The main purpose of this article is to examine, from an art historical perspective, how Güneştekin visualizes the ideas he seeks to convey through the door form. While doors are commonly understood as architectural elements that define space by guarding, protecting, concealing, and creating mystery, in Güneştekin's works they function as cultural, historical, and spiritual passages. Through added elements such as locks, chains, and symbolic motifs, the doors come to represent heaven and hell, the underworld, good and evil, healing, hope, sin, love (God, Mevlâna, etc.), the unknown, and the notion of family within Anatolian culture.

Focusing on the door-shaped paintings reveals not only their symbolic meanings but also the artist's philosophical, psychological, and existential journey. From a social and political perspective, doors evoke imprisonment, boundaries, obstacles, discrimination, identity, belonging, and exclusion. The scope of the study is limited to Güneştekin's *Doors* series. Although his paintings emphasize a line-based visual approach, a sense of depth arises from the refraction of light on the surface. Light in Güneştekin's works therefore functions not merely as a visual element but as a fundamental dynamic that determines meaning; the artist's relationship with light makes it both a spiritual passage and a symbolic representation of time.

Method

The artist's works were compiled visually and analyzed in terms of their titles, symbols, and belief systems. Works such as *Doors Opening to the Sun*, *Gate of Heaven*, *The Fall of Troy*, and *Gate of Immortality* bear traces of diverse cultures, belief systems, and symbolic traditions. The door generally signifies transition, beginning, ending, boundary, and opening. Door symbolism has been interpreted differently across the periods of art history, yet at its most basic the door marks a passage from one place to another. This passage may be physical, spiritual, or symbolic. In dreams and mythologies, passing through a door symbolizes a transition from one level of consciousness to another. The door is also a threshold between life and death, and between the sacred and the profane. In Güneştekin's closed doors, the absence of any visible opening leaves the narrative of the space beyond the door to the viewer's imagination.

Findings and Conclusion

In Güneştekin's door paintings titled *Gate of Heaven*, *Gate of Innocence*, *Gate of Immortality*, *The Betrayal of the Gods*, *Gate of Troy*, *The Sevens on the Wing of the Phoenix*, *Sara and Amor*, and *The Innocence of Helen of Troy*, themes of belief and myth are particularly prominent. Considered alongside recurring metaphors of migration, identity, belonging, and exclusion, the doors may also symbolize opportunities that were opened or closed to the artist, and may refer to his childhood, his family, and his sense of belonging.

The colored human silhouettes moving from left to right in the narratives of these works represent interreligious transitions, interactions, hybrid identities, and the search for truth. The symbols added in accordance with the titles (the crescent and star, the sun, a ladder, the menorah, the Star of David, the forbidden apple, the serpent, paradise imagery, and Sufi motifs) function as visual references that guide interpretation. While the titles help viewers understand the subject matter, they also evoke mystery and curiosity in viewers unfamiliar with the context. The movement of the eye across vibrant colors points to a shared human condition.

Formally, the shapes in Güneştekin's *Doors* series create visual depth, while conceptually they represent transition and memory. The artist constructs the door not merely as an architectural element but as a symbol of identity, time, and knowledge. This form, which emerges from a dialogue with cultural roots, establishes an original symbolic language within contemporary art. Güneştekin's production is closely connected to the cultural diversity and mythological heritage of the region in which he was born. His door-shaped forms are visual projections of his intellectual engagement with Anatolia's ancient belief systems, Mesopotamian mythology, and sun cults. As cultural passages, these forms move beyond individual memory and open onto collective memory.

Güneştekin's works draw on a broad frame of reference that extends from Anatolian mythologies and the monotheistic religions to individual memory and social consciousness. His distinctive aesthetic language combines traditional crafts, engraving aesthetics, and optical illusion techniques, while thematically focusing on identity, cultural transition, and memory. In this context, the door form emerges as a recurring motif charged with multiple layers of meaning.

Ahmet Güneştekin's art embodies a dynamic dialogue between past and present. His merging of archaic forms with contemporary modes of expression offers a distinctive example of the search for local identity in contemporary Turkish art, and this approach makes his work deeply meaningful not only visually but also in terms of cultural memory and the construction of identity. The formal and symbolic elements of his works do not merely reproduce the visual heritage of the past; they connect this heritage with contemporary cultural and artistic dynamics and create new contexts across times, cultures, and layers of meaning.

Keywords: Ahmet Güneştekin, Painting, Doors, Door Symbolism, Legends and Myths, Anatolian Stories